Ч. 216 (13.455). Львів, пятниця 18. серпня 1933. Pocztowa opłata zapłacono ryczałtem. Рік LIV

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“, Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:

Місячно	5·00 зол.
Чвертьрічно	15·00 „
Піврічно	30·00 „
Річно	60·00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар. Франції, Голянції, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

ЖНИВА.

Львів, 16. серпня 1933.

Жнива на укінченні. Вийшли вони в цьому році на західних землях добре, в деяких околицях навіть вдоволяючо. Збіжа досить намолотне, зерно здорове, гарне. Виходилоб, що наші селяни повинні бути задоволені, а нарід повинен би відітхнути після важкої праці. Та так воно нажаль не є, бо ми живемо серед своєрідних умовин, де нашими руками можна дійти до жнив, можна ними випрацювати найкращі висліди — однак не можна добитися економічного ефекту, який повинен проявитися в добрій продажі зборів.

Тепер починається щойно найбільша жура нашого села. Біржа, яка нотує сьогодня пшеницю по 27—28 зол. та жито по 17—18 зол., виглядає навіть з тими низькими цінами надзвичайно потішаюче для нашого селянина. Але на практиці навіть таких цін ніхто не платить нашим селянам, і сьогодня збіжеві купці оферують розжаленому хліборобові за жито 10—13 зол., а маємо відомости, що деякі торговці позабирали наперід задатковане збіжа по 7—9 зол. за корець жита. Нема ніякого стриму у використуванні примусового положення нашого селянина торговцями і посередниками, які з цілою безоглядністю зі жнив нашого селянина роблять свої власні „жнива“. Бож наш селянин мусить продати збіжа, мусить заплатити всі платности, які відкладав довгими місяцями, сподіючися доброго врожаю і... заплати за нього. Врожай прийшов, але забирають його запів дармо, на те, щоби продати його на весну, на переднівку, на теж саме наше село за ціну двічі вищу. Або ще краще, коли позичать на переднівку це збіже таки томуж селянинові, коли він не буде мати чим проживити свою рідню, та скажуть віддати собі двічі стільки. Бож прецінь закон про лихву торкається тільки грошей, а не „виручки“. Тут можна спокійно казати заплатити собі за „сусідську чемність“. І наш селянин знову у безвиглядній ситуації буде змушений ще дякувати своїм добродіям, що не дадуть померти з голоду: адже треба комусь управляти ту ріллю, з якої живуть всі крім... самого власника хлібороба.

В цій ділянці, як у ніякій іншій треба нашому селянинові обовязково самодопомоги й організації. Тут місце широкої праці нашої кооперації і то не тільки як господарського, але передусім суспільного чинника. Тут місце усунути посередника, що забирає готовий гріш з рук нашого селянина, тут місце селянам продуцентам боронити себе і свої важко запрацьовані мізерні доходи. В цій ділянці наші кооперативні організації зробили мало, дуже мало. Певна річ, що великі труднощі насуваються, коли говорити про збут такого важного продукту, як збіжа. Правда, що важко взятися кооперативним обєднанням за цю складну справу, коли до того цей продукт неоднорідний і важкий до перепродажі. А до того треба на нього ще готівки, якої у нас багато нема, треба магазинів, яких теж нема. Одпак мусимо цю справу рушити врешті вперед, бо саме нею можемо показати нашому селянинові найяскравіше, як його обманюють, як його використовують і які великі користи може дати своя кооперативна організація. Така справа може влити нове життя в цілу нашу кооперацію, може зробити її кровно необхідною для кожного нашого селянина, бо буде рятувати йому не дрібну надвишку в ціні, яку селянин платить за потрібні йому промислові товари, а буде берегти чи не половини всього доходу зі селянського господарства. Коли не можна цього зробити нараз, то треба робити це постепенно, поволи, бодай у дяеких округах, які вже мають сильну кооперативну організацію. Треба робити це бодай на пробу в деяких повітах, щоби наше селянство мало справді радість і потіху зі жнив.

Це про тих, що мають своє жниво. Але скільки у нас по селах таких, які чекали довгий рік на те, щоби знову заробити собі на лані на прожиток. Якими ідеальними часами є ті знаменніті передвоєнні роки, в яких ставилось питання: жати чи не жати за 10-тий сніп? Десь там через десятий сніп виїхала на лан жниварка, десь грозили страйком, а десь таки страйкували. Сьогодня цих можливостей зарібку далеко менше, а в численних околицях нашого краю живо цікавить уми наших безземельних селян питання інше: чи йти жати за девятнацятий сніп? І йдуть, бо коли не підуть ці, то найдуться інші. Нужда зайшла так далеко, що заплату косаря на день 70—90 сот. вважають доброю, а хто має нагоду так заробити і продати свою силу — на того глядять як на щасливця. Оце жнива тих, які не мають своєї ниви та засуджені працювати на чужій.

Оце жнива на західно-українських землях. Це наші жнива, на які цілий рік чекає селянська рідня, що голодує на переднівку в ожиданні та діждавшись пропадає у нетрях безвиглядних господарських умовин, серед яких живе наше село, безпомічно занепадаючи і не бачучи кращих виглядів у найближчому часі.

Такі то наші обжинки, сумні і безвиглядні, хоч жниво гарне. Добра тема не тільки для наших економістів-теоретиків, але також пекуча — для практичних керманичів нашого економічного життя.

Куба.

Революція на Кубі та її звязок з великими міжнародніми проблемами.

„Що нас може цікавити Куба?“ — такий здивовано-обурений запит може поставити неодин український громадянин, який з головою сидить у ріжних турботах і який свідомий катастрофального значіння подій, що безпосередньо заторкують наш нарід. А проте, коли ми цікавимося міжнародніми подіями, годі промовчати й події з останнього тижня, що розігралися на одному далекому острові на південь від американської Фльориди. Маленький це край, а ціле його населення акуратно рахує стільки мешканців, що Східна Галичина. А все ж, тамошні події відбилися голосним відгуком у цілій світовій пресі, бо стоять вони безперечно у тісному звязку з великими інтернаціональними господарськими і політичними течіями.

Правно-політична ситуація Куби така, що це нібн самостійна республика з власним президентом, урядом із 5-ти міністрів, парляментом і армією, а по суті край залежний цілковито від американських капіталістів та спутаний навіть формальними, правно-політичними клявзулями у користь супрематії Злучених Держав. На переломі XIX. і XX. ст., у висліді еспанської програної у війні зі Злученими Державами, Куба найшлась цілком під американською адміністрацією, американці виготовили кубанцям конституцію і заключили з ними таку умову, яка їм була вигідна. М. ін. Злучені Держави мають контролю над усіми умовами Куби з третіми державами, Злученим Державам єдино прислуговує право основувати вугольні й військові станиці при берегах Куби а американський капітал має монополь участи в усіх кубанських підприємствах та цілому тамошньому промислі. Тому не дивниця, що в часописних вістках про революцію на Кубі негайно появилося питання: яке становище займе до тих подій през. Рузвельт, — і тому теж інтервенцію американського посла у Гавані та висилку туди американського кружляка не слід — бодай формально — вважати імперіялістичною узурпацією. Одначе саме як на американзавойовницьку узурпацію глядять на американські впливи молоді кубанці, які під гаслом „Куба для кубанців!“ борються за повне політичне унезалежнення Куби. Ось тут перша й головна причина повстання проти президента Машади, що правив на Кубі вже осьмий рік і поклав величезні заслуги для господарської та цивілізаційної розбудови краю, та якому проте сильна націоналістична течія закидала надто покірливе становище супроти Злучених Держав.

Якже так? — виринає питання, — адже Злучені Держави фактично підтримали революційний рух і спонукали Машаду та його військового міністра Ерреру до втечі? Розвязку цієї загадки дає надзвичайно скрутний господарський стан Куби, серед якого розумна американська дипльоматія не хотіла доводити до крайности розярене населення, — а також схвилювання південних латинських американських держав, які завжди грають ролю немов морального опікуна кубанців перед північними американцями, та яких проте Злучені Держави також не хотять в нинішній момент дразнити: бо після провалу льондонської економічної конференції Рузвельт змагає до широкої панамериканської економічної самопомочи і тому радий би оминути всяких конфліктів. Пішов президент Машадо (при цьому відході не обійшлося без сотні трупів і кількох сот ранених) ще й тому, що хоча він „американофіл“, а проте ліберал, а в Злучених Державах при владі стоять демократи; тому й не мав там тієї симпатії, якою втішався там за попередників Рузвельта.

Очевидно, що ані націоналістичні протиамериканські, ані соціяльно-радикальні настрої на Кубі не вибухлиб із такою силою (хоч революція — це кубанцям хліб насущний: вже за самої президентури Машада було там 7 революцій, закінчених масакрами опозиції!), колиб не згадане страхітливе господарське положення. Значіння Куби для міжнародньої економіки легко зрозуміти, коли зазначимо, що одна Куба дає поверх половини цілої світової продукції цукру. За 5 літ американські інвестиції у цукровому промислі досягли астрономічної суми півтора міліярда долярів! Слід теж пригадати славні на весь світ тютюневі вироби з Куби. Цукор і тютюн були підставою розцвіту тої країни. Одначе війна поклала йому кінець. В 1925 році вартість кубанського експорту, якого 80 відс. творив цукор, упала на 75 відс. в порівнанні з вартістю передвоєнною. В 1930 році треба було продукцію цукру обмежити там до 1/12 частини передвоєнної продукції.

Експорт кубанських цигар упав на 1/3 передвоєнного експорту. З цього приводу прийшла шалена знижка грунтових цін. Фінансове заломання у Злучених Державах припинило туристичний рух до Куби. А тут надійшли терміни платности височезних інвестиційних позичок, а до того ще й неспокійні внутрішні відносини й національна та соціяльна радикалізація на-

строїв казала урядові 55 відсотків усіх видатків призначити на військо! Вкінці дійшло до того, що на 4 мільони мешканців було 600.000 безробітних, державні урядовці й учителі від місяців не діставали платні, а цілий край опинився над берегом пропасти.

Революцію розпочав страйк портових робітників у Гавані. Присмирити демонструючі юрби кулеметами не вдалося. Долю президента Мачадо вирішила армія, яка досі все його підтримувала, але на цей раз таки його покинула. Останні звістки кажуть, що на Кубі вже спокій. Владу перейняв коаліційний кабінет. Але чи вдасться йому вибрести з хаосу національно-політичних і соціяльно-економічних трудноющів — важко передбачити. Це ті самі радикальні течії і катастрофальні труднощі, які шаліють нині по всьому світі.

Всеукраїнський Національний Конґрес.

Що таке Ініціятивна Комісія в Празі?

Ми дістали із Праги допис, який містимо в чисто інформаційних оглядів, не вдаючися зовсім у меріґум справи. Ідея Всеукраїнського Національного Конґресу находиться покищо лише у стадії прелюдної дискусії. Тому й передчасно казати про доцільність таких еміґраційних заходів, як празька Комісія, про яку мова нижче. Ясна річ що рішаючий голос у цій справі мають лише краєві відповідальні політичні чинники. — *Прим. Ред.*

Прага, 14. серпня 1933.

Як уже згадувалось у „Ділі", повстала в Празі Ініціятивна Комісія для підготовки скликання Всеукраїнського Національного Світового Конґресу. Ідея скликання такого конґресу почала вже поважно зацікавлювати щораз ширші кола українського громадянства: так у краю, як за кордоном. Ставитись до цієї ідеї прихильно треба з огляду на політичні події загально-національної ваги та з огляду на загально-признану необхідність напружити всі сили нашої нації для того, щоби найти вихід із того страшного становища, в якому вона сьогодні опинилася.

В склад празької Ініціятивної Комісії увійшла покищо деяка скількість одиниць, наших суспільно-громадських і культурних діячів, які погодилися зробити взаємно максимальні уступки ідеольоґічно-програмового (партійно-політичного) характеру з тим, щоби дійти до єдности акції на принципі координації (якнайдоцільнішого звязку) всіх своїх сил. Ініціятивна Комісія у своєму складі ще остаточно не завершена, запрошують до неї щораз більше осіб і находиться вона теж у стадії виготовлення тих ідеольоґічних основ і конкретних програм, які моглиб лягти в основу скликання Всеукраїнського Національного Конґресу.

А проте, у своєму доцьогочасному орґанізаційному складі Ініціятивна Комісія перевела вже кілька засідань і нарад, на яких встигла розглянути та ухвалити цілу низку плянів і проєктів щодо скликання конґресу, які при зручній реалізації можуть безперечно довести до затіснення внутрішнього звязку між українцями у всьому світі, до вияснення ситуації і до значної актуалізації цілої української справи.

Що правда є особи, які ставляться скептично до цієї справи, особливо тут, на еміґрації. Але здебільша це люди, які взагалі ставляться скептично до кожної справи, навіть і найдрібнішої. А що вже говорити про таку важну та відповідальну справу, як скликання Всеукраїнського Національного Конґресу, до того ще не еміґрантського, а світового! Вони на цю тему взагалі не думали, а як і думали, то дуже мало, не додумуючися докладно та до кінця. Як кожне нове явище та акція, так і справа конґресу в них викликує сумнівн. Осуджувати за це людей не треба. Але слід підкреслити, що ці поодинокі особи чи групи, які на сьогодня ще висловлюють свої сумніви, не відкидають цінности та актуальности самої ідеї скликання конґресу, принципово признають її надзвичайно важною і тільки добачують труднощі в можливостях переведення справи.

Що торкається ідеольоґічних основ, на яких стоїть Ініціятивна Комісія та методів праці, то вона, поставивши собі позапартійні цілі, принципово стоїть проти якогонебудь втручування у внутрішні справи партій (їх ідеольоґічних основ, програм, структури, тактики), залишаючи їм повну можливість вільної політичної діяльности. Виходячи з такої партійно-політичної толеранції, комісія в цей надзвичайно важний час для цілого нашого народу висуває на чільне місце **гасло внутрішнього всеукраїнського міжпартійного миру** як основної передумови для співпраці всіх наших партій над обороною всім нам спільних загально-українських інтересів. В цей мент, коли більша частина нашого народу не тільки не має мінімальних можливостей господарського, культурного і політичного розвитку, а просто загрожена у своєму іствуванню, є національним імперативом звести до мінімум внутрішні міжпартійні пересправи та злочином і божевіллям є якінебудь спроби дальшої анархізації українського життя.

Тому саме Ініціятивна Комісія не думає займатися критикою партій та їх помилок у минулому, але всі свої аусилля покладе на те, щоби гасло внутрішнього міжпартійного миру було не порожньою фразою, а дійсністю. Комісія бере на себе обовязок не „обєднувати" наші політичні партії та ґрупи в якийсь конґльомерат людей, що стоять на діяметрально-протилежних ідеольоґічно-програмових становищах. Але шляхом взаємного порозуміння та уступок тактичного характеру підкреслюючи та висуваючи на чільне місце спільні для всіх партій моменти та загально-українські інтереси, хоче довести до якнайвідповіднішої для даного часу співпраці одиниць і ґруп.

Іншими словами, Ініціятивна Комісія, підготовляючи тільки ґрунт для скликання Всеукраїнського Національного Конґресу і зовсім не претендуючи на провідну ролю, уважає себе тільки тимчасовим орґаном, який міг би помогти при навязанні звязку між ріжними групами та підготовленні ґрунту для узгіднення поглядів на сам конґрес і хід його нарад.

Слід думати, що якщо більшість наших політичних партій остаточно займе і задеклярує своє прихильне становище до ідеї скликання Всеукраїнського Національного Світового Конґресу та візьме не тільки пасивну, але й активну участь в орґанізації його, — то це згори стане запорукою успішности акції. З приємністю стверджуємо, що покищо не видно ніякої ворожої акції; навпаки, помічаємо всюди серед нашого громадянства велике зацікавлення справою і поважне трактування її.

Переговори з окремими громадськими і культурними діячами та політичними партіями на еміґрації Ініціятивна Комісія вже почала і слід сподіватися, що вони дадуть добрі наслідки. Одночасно подібна акція ведеться і поза межами Чехословаччини та Европи. Справді: коли кілька літ тому ідея скликання такого конґресу була утопійною, тепер вона вже стає конечністю й захоплює щораз ширші кола нашого громадянства.

Скоропадський і Льондон.

Російська еміґрантська преса фабрикує ревеляції на тему звязків Скоропадського.

Польська преса згадувала мин. тижня кілька разів про б. гетьмана Павла Скоропадського та його підсилену діяльність на терені Англії. ПАТ повідомляє словами свого льондонського кореспондента, що представник б. гетьмана В. К. Коростовець звернувся був до сіоністичного комітету в Льондоні з проханням допомогти матеріяльно гетьманові Скоропадському привернути самостійність України, мотивуючи, що за його гетьманування жиди нібито мали на Україні повні права, які й матимуть знову, колиб він повернув до влади.

Хоча не маємо можливости провірити правдивости цих вісток, то всеж і вони і зацікавлення російської еміґрантської преси вказують на те, що Скоропадський дійсно проявив в останньому часі в Льондоні якусь більшу рухливість. Дещо світла на неї кидає стаття празького місячника „Знамя Россіи" ч. 3. за липень, в якому льондонський його кореспондент вдається навіть у подробиці. З інформацій його обовязку, з уваги на саму тему, яка нас цікавить, подаємо текст тої статті:

„З початком 1933 р. діяльність п. Коростовця, людини гетьм. Скоропадського в Льондоні, почала завмирати, бо чоловік, що субсидіював ту діяльність якийсь Мавнді Ґреґорі, відомий зі скандального процесу за продажу титулів, попав у тюрму і був визнаний банкротом.

Відомо, що з початком 1931 р. п. Мавнді Ґреґорі дав у розпорядження українській пропаганді в Льондоні свій журнал „Уайтголл Ґазет енд Сент Джеймс Ревю", опісляж дав Коростовцеві великі гроші для зорґанізування Англійсько-Українського Товариства й видавання журналу „Інвестиґейтор". Маючи широкі звязки з англійськими політичними колами, Мавнді Ґреґорі звів Коростовця з деякими активно протибольшевицьки настроеними впливовими політичними й фінансовими діячами.

Володимир Константинович Коростовець — колись службовик російського міністерства закордонних справ. До гетьмана Скоропадського причалив він уже на еміґрації, бо з приводу своєї освіти й колишньої діяльности не мав він ніколи з українським націоналістичним рухом нічого спільного. Тепер Коростовець є членом кількох найдорожчих аристократичних клюбів, м. і. членом Королівського Автомобілевого Клюбу, має власне роскішне авто, шофера, і зовсім не обмежується в розходах. Людина він інтелігентна, рухлива, говорить кількома мовами, репрезентовна на вигляд, з культурними звичками.

Коли в Німеччині прийшов до влади Гітлер, діяльність Коростовця в Льондоні поширилася. Очевидно, вже давніше був деякий контакт між „нацами" й українськими монархістами і Скоропадський діставав від націоналістів деякі субсидії. Десь від лютня—березня, без огляду на те, що Мавнді Ґреґорі перестав підтримувати Коростовця, останній розвив тут широку роботу. Йому вдалося переконати деяких розмірно визначних англійських політичних діячів, що українські сепаратисти зможуть, відірвавши при допомозі німців Україну, завдати смертний удар большевизмові, на кожний випадок ослабити його, витиснувши на північ і схід та позбавивши врожайних і багатих у природні скарби південних просторів враз із виходами на Чорне море. У програму Коростовця входить не тільки відірвання України, але й Закавказзя, Північного Кавказу й устя Волги.

Мотиви, що приневолили англійців дати інтриґам Коростовця матеріяльну й моральну допомогу, очевидно — ріжні. Серед тих мотивів, які можна брати під увагу відірвані вістки, головні такі: 1) Деякі найзавзятіші й безкорисні протибольшовицькі діячі піддержують Коростовця тому, що його плян видається їм одиноким реальним пляном освободити Росію від большевиків. Покликуючись на те, що російська еміґрація розєднана, бреде „врозь" і не може зговоритися з собою в головних основах політичної програми та загальної тактики супроти Радсоюзу, ці люди кажуть, що їм залишається тільки підтримувати плян Коростовця, як плян, що має деяку реальну основу і деякі вигляди на успіх, беручи під увагу ту підтримку, яку він зустрічає з боку Гітлера. 2) Плян Коростовця зустрічає велику прихильність колишніх діячів англійської адміністрації в Індії. Ці люди, що власним досвідом переконалися про значіння комуністичної зарази, до смерти ненавидять большовиків і хочуть або їх повалення, або на кожний випадок такого їх ослаблення, що не далоб їм змоги шкодити англійським інтересам в Індіях. Крім цього „індо-англійці" памятають ще досі легенду про задуми національної Росії витиснути англійців з Індій. Це приневолює їх шукати не тільки ослаблення большовицької Росії, але Росії взагалі. 3) Врешті є й чисто еґоїстичні матеріяльні інтереси: Деякі англійські „ділові" люди надіються, що на випадок відділення України вони матимуть головний вплив у її будівництві і зможуть шляхом експльоатації природних багатств південних просторів (нафта, вугіль, залізо, пшениця) забезпечити собі великі прибутки.

Близькі до консервативної партії діячі (льорд Льойд, Денбі, Філімор й ін.) підтримують Коростовця з мотивів як під 1). З „індо-англійців" грає значну ролю сер Майкел Одвайр, б. губернатор Пенджабу. Мотиви сера Генрі Детердинґа і деяких інших „бізнесменів" треба віднести до третьої категорії. Так пр. відомо, що Коростовець зміг дістати помітну субсидію від пароплавної компанії Фернес Віллі за обіцянку залишити їй у майбутньому монополь на вивіз товарів з портів Чорного моря.

Про тісний звязок між українськими втікачами в Льондоні й „нацами" немає сумнівів. Підчас свого побуту в Льондоні Розенберг гостив у себе кілька разів Коростовця і в бюрі цього останнього появилися від травня два емісарі „наців". Один з них — галичанин Кисілевський (підчеркнення наше — Ред.) це б. старшина австрійського генерального штабу

що підчас окупації Одесси німцями був у штабі окупаційних армій. Пізнав його на одних сходинах англієць Герд, що 30 літ жив в Одессі і недавно тільки вернув з Росії. Прізвище другого емісаря покищо невідоме.

Завдяки німцям Коростовець зійшовся власне з Детердингом, що тепер дає йому зовсім поважну матеріяльну допомогу."

Так пише кореспондент „Знамені Россіі". Коли відкинути з цього допису зідливість общероса та намагання звести якунебудь українську акцію до інтриг, залишиться нам всетаки цікавий факт: Навіть ці прізвища англійців, які цей кореспондент подає, доказують, що українська справа находить серед політиків й економістів Англії небудь яке зацікавлення, — якщо, очевидно, ті відомости булиб правдиві. Інша річ — вартість цілої роботи скоропадчиків з — українського національного погляду, коли прийняти під увагу неясне її тао і завжди сумнівне становище супроти Росії.

Анатоль Курдидик.

За право вчити дома!

Покарання учительки за навчання дітей дома.

Деякі Повітові Шкільні влади накладали на батьків шкільні кари, якщо батьки замість посилати діти до місцевих державних шкіл учили їх дома. Стаття 9. закону з 11. березня 1932. про устрій шкільництва (Д. З. Р. П. з 7. V. 1932. ч. 58. поз. 389) постановляє виразно, що **„шкільний обовязок виконується через** побирання навчання а) в публичній народній школі, б) в іншій школі або в) **дома"**, отже такі шкільні кари є протизаконні і проти них повинні батьки своєчасно в кожному поодинокому випадку вносити рекурси й опозиції.

Одначе там, де взагалі нема ніякої школи або та школа нечинна — годі накладати на батьків шкільні кари за те, що батьки подбалиб про навчання своїх дітей дома. Та всеж таки коломийський староста засудив **учительку** на кару 10 зол. або трьох днів арешту за навчання дітей дома. Дослівний текст того засуду такий:

„Starosta powiatowy w Kołomyji.
N. K. 2872/33.

Orzeczenie.

Starosta powiatowy w Kołomyji, rozpoznawszy w dniu 10/6. 1933. sprawę karną adm. przeciwko Oldze Wasylkowskiej ż. Michała ur. 1905, zam. w Kosmaczu, obwinionej o organizowanie kursu szkolnego prywatnego bez zezwolenia władz szkolnych i uznawszy ją winną przekroczenia z ar. 2. ustawy z dnia 11. 3. 1932. Dz. U. R. P. Cr. 32/343, co zostało udowodnione zeznaniem świadków,

orzeka:

skazać obwinioną Olgę Wasylkowską, ż. Michała na zasadzie art. 2. powołanej ustawy na grzywnę w kwocie 10 zł. na rzecz Ministerstwa Spraw Wewnętrznych dz: II. P. 19 z zamianą w razie nieściągalności na karę aresztu przez dni 3.

Ukarana może w ciągu 7 dni od daty doręczenia orzeczenia zwrócić się do Starosty powiatowego w Kołomyji z żądaniem skierowania sprawy do Sądu Okręgowego w Kołomyji, w przeciwnym razie orzeczenie jako prawomocne ulega wykonaniu.

Kołomyja, dnia 19/6. 1933.
Starosta powiatowy:
(Підпис нечиткий).

П. Ольга Васильковська, безробітна учителька, вела на бажання батьків з присілка Рушір громади Космач домашне навчання по гуцульських хатах. Одержавши 15. липня ц. р. повище рішення коломийського повітового старости, внесла своєчасно, бо 18. липня 1933 р., письмо такого змісту:

До Повітового Староства в Коломиї.
Ольга Васильковська
в Космачі—Рушір

вносить переказати справу ч. К. 2872/33
Окружному Судові в Коломиї.

Повітовий Староста в Коломиї рішенням з дня 19. VI. 1933. до ч. спр. К. 2872/33 засудив підписану на кару гривни в квоті 10 зол. із заміною на випадок нестягальности на кару трьох днів арешту.

З огляду на те, що це рішення суперечне з покликаними в томуж рішенні приписами і бракує в ньому приписів, на підставі котрих засудженій виміряно кару (карної санкції), а вкінці в чинах засудженої нема знамен проступку, — вносить підписана переказати справу Окружному Судові в Коломиї до пововного розглянення і наводить отсі

мотиви:

1. Зачіплене рішення Повітового Старости в Коломиї покликується на статтю. 2. закону з 11. III. 1932. про приватні школи та наукові і виховні установи (Д. З. Р. П. з 20. квітня 1932. поз. 343).

Тимчасом ані в зачеркненому рішенні, ані також в актах не стверджено, що засуджена вела якусь школу, навпаки — рішення опирає якимсь цілком неозначеним „приватним шкільним курсом", котрий мала засуджена вести невідомо коли і де.

До тогож покликана стаття згаданого закону вичисляє лише передумовини виєднання дозволу на заснування школи (статут школи, домівка і наукове приладдя, засоби удержання школи, посвідка моральности й льояльности і т. п.) і нема в тій статті ніде навіть згадки „про приватні шкільні курси". — З повищого виходить, що субсумція зіндивідуалізованого випадку під правний стан 2 статті закону з 11. III. 1932. є недопустима, бо той випадок не міститься у правному стані, означеному повищою статтею.

Дальше та **2 статтия закону з 11. III. 1932. не має карної санкції***), а Повітовий Староста, не зважаючи на те, у зачіпленому рішенні на підставі саме тоїж статті засудив підписану на кару гривни 10 зол. з евентуальною заміною на 3 дні арешту.

Що більше — згаданий закон взагалі не знає такої карної санкції, як у зачіпленому рішенні. Вправді в поодиноких статтях, як напр. 4. 6, 7 і т. д. означує той закон карні санкції, але в цілком іншій формі, а саме: недопущення учителя чи директора до навчання у школі, замкнення школи і т. д.

*) Дослівний текст 2. статті закону з 11. III. 1932. (Д. З. Р. П. з 20. IV. 1932. пор. 343.) такий:

Ст. 2. Польський громадянин може заснувати школу (установу) під такими умовинами:

1) що предложить статут школи, який устійнює внутрішній устрій школи, мову навчання і програму, назву школи, як також відношення власника(чки), директора(ки), управителя(ки) та вчителів(льок); розпорядок Міністра Віроісповідань та Освіти означить вимоги, яким повинен відповідати статут;

2) запевнить школі відповідну домівку й подбає про обстанову та наукове приладдя;

3) виказже, що будуть засоби на вдержання школи;

4) предложить письменне ствердження покликаної до того державної влади, що той, який просає дозволу, поводився бездоганно під моральним оглядом та у відношенні до держави.

Означена Міністром Віроісповідань та Освіти шкільна влада ствердить рішенням, чи повищі умови виконані.

У вийнмкових випадках може Міністер Віроісповідань та Освіти дозволити на заснування школи особі, що не має польського громадянства.

Коли дістане рішення, яке стверджує виконання повищих умовин, може основник(чка) отворити школу. Якщо впродовж трьох місяців від хвилини внесення подання основник(чка) не дістане відповіди, то має право отворити школу.

Про речинець отворення школи має основник(чка) повідомити шкільну владу не пізніше як на два тижні перед тим, заки зачне науку.

Величезний дефіцит на залізницях.

Господарська кріза відбилася сильно на рентовности польських залізниць. Урядово стверджують, що доходи залізниць за перший квартал ц. р. не покрили видатків. Недобір в сумі 4 міліонів покрито з фондів з попередніх літ. Крім того дефіциту покрито з фондів з попередніх років надзвичайні видатки на інвестиції та на летунство в квоті 21 міліонів зол. Отже разом експльоатаційний недобір в першому кварталі виносить поважну суму 25 міліонів.

Взагалі доходи залізниць у першому кварталі ц. р. виносили 201 міліонів зол., а видатки 204 міліонів зол. В порівнанні з першим кварталом 1931 р. залізничі доходи впали за чверть року на величезну суму 105 міліонів зол. Слід при тому підкреслити, що експльоатаційні видатки залізниць в першому кварталі зменшилися в порівнанні з тим часом у 1931 р. на 99 міліонів зол. або на 32 прц.

—o—

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА" З ДНЯ 18. СЕРПНЯ 1933.

МИХ. РУДНИЦЬКИЙ.

НАШ ТЕАТР НАД ПРУТОМ.

Одного гарного серпневого пополудня до гірської стежки над пільною дорогою долітає знизу бадьорий голос:

— Моє поважання, пане ...ор!

— А ви звідкіля тут?

Це невтомний адміністратор Театру ім. Тобілевича Волощук злізає з колеса і пояснює свою появу. Іде не на вакаційну прогульку, а урядово: підшукує нічліґу для „своїх" артистів, перевіряє, чи афіші розклеєні і чи Прут не забрав єдиної замовленої салі.

— Де, коли ґраєте?

— Таки тут. Заходьте завтра вранці на пляжу, всі там будуть!

На другий день ранку сонце на всю губу. Першого зустрічаю на дорозі Рубчака. Виглядає як циганський барон.

— Ви вже купалися?

— Аякже, але втікаю, бо вже прийшла жівота... не дозволено цензурою... не маю тех... отих, як його?... Купальних штанців.

Ще з того часу, як почав грати „Запорожця за Дунаєм", став такий полохливий. Саме кілька днів тому, коли театр розтаборився у Ворохті, він утік до Ямного, почувши, що там цього року зїхалася сила дівчат і молодиць. Нарікає, сердега, що має клопіт зі своєю молодістю: що скінчить одну — то починає другу

Ось і гуртки акторської братії. Над рікою нелегко всіх пізнати. Актор, що все життя натягає на себе маски та одяги, голий — менше подібний до себе, як інші. А наші актори подвійно голі.

Лежать обсмалені як цигани і може, прижмуривши очі, порівнюють з ними власну долю. Сонце наводить солодкі мрії: що вечором усі білети будуть випродані, що замісць двох днів, можна буде просидіти хоч тиждень. Либонь тільки між міліярдерами є ще люди з такими малими особистими потребами, як між українськими акторами.

Бенцалева пере якісь дискретні частини ґардероби, Кривицька хоче під парасолькою загоріти на Мотрю, Ленська на глибокій воді наслідує русалку, Пастернаківна показує спортсменам, як можна скакати з каменя так, щоби було і сміливо і смішно. Нікитин і Боровик учать пстругів плавати.

Нараз усе сонячне дозвілля зінсуваш одною дурною львівською фразою: — „Що чувати?"

— Краще не питайте.

Бувають дні, коли 40 зол. треба поділити на 35 осіб і на адміністраційні кошти. У такі дні страшенне жаль, чому Морґан робить дарунки королям, замісць савувати хоч одну добру українську театральну трупу. Все щастя, що деяким нашим артистам майже не вільно їсти. Блавацького, Кривицького та Боровика єдває кашка та молочко. Бенцаль захопиться на мить темою: „Чого конче потребує наш театр", спалахне обуренням і зверне на іншу: „Чи має право наш артист мати синів у ґімназії?"...

Починаємо заздрити парубоцьким гараздам. Паздрій розляєся над шахами як запорожець над листом до султана. Теплий переліз через ріку і гатить на леваді у мяч. Яковлів добуває з води княжий дар якогось мецената — пляшку з вином і весь сяє від святочної заяви: „Панове, вже холодне, можна пити..."

Прут шумить, сонце бере тіло в такий масаж, що язик не повертається, а наші артисти не вгавають журитися касою і репертуаром. Блавацький, Кривицька, Бенцаль не їли би і не пили, якби тільки мали вічно нові песи. От найти би таку, що і під смак провінціональної публики пішла би і не дуже то старосвітська була, або таку наскрізь модерну, що за серце щипала би і сензацією і проблємою.

— Ех, якби так можна дати виставу над рікою, з такою декорацією, як тут!

Перескакуємо з каменя на камінь і від Шекспіра до Тогобочного.

— Ех, якби так можна збагнути смак публики! Одного року саля у цьому місті аж тріщала, а на другий мало ми не трісли з розпуки!

Погоджуємося, що наша публика все ще любить патріотичні історичні песи, що гріють її, коли сонце зайде, часом оперетку, щоби прогнати журу, інколи якусь европейську новину, щоби знати, чим широкий світ цікавиться. Бенцаль упевняє, що добре було би відновити „Тимка Капраля" (конче переробити!), Кривицька, що в Делятині цікаво було би заграти „Пілігрим" (конче переробити!), Совачева, що найкраще було би роздобути старші російські песи (не треба платити авторських гонорарів!). Бла-

Натомість кари грivни чи арешту — цитований вище закон взагалі не знає!

В той спосіб Повітовий Староста засудив підписану за чин, необнятий правним станом покликаної 2 статті закону з 2. III. 1932. та вимірив кару на підставі тоїж статті, хоча вона не передбачує не тільки такої, але **взагалі ніякої карної санкції (кари)**, а то всупереч правничій засаді: „nulla poena sine lege poenali".

Вкінці засуджена зазначає недокладність переведеної розправи. Розправа не виказала, а вслід за тим бракує означення, коли, де і як допустилася засуджена якогось чину, **забороненого під загрозою кари.**

В той спосіб **за чин взагалі законом незазначеній і на підставі закону, що не обнимає інкримінованого чину, вимірив Повітовий Староста підписаній кару на підставі 2 статті закону з 11. III. 1932., що взагалі не передбачує ніякої кари!**

II. Оскільки йде про фактичний стан справи, то засуджена не організувала ніякого приватного шкільного курсу, а тільки на бажання батьків вела навчання дітей у шкільному віці по приватних домах їхніх батьків, що по думці 9. статті закону з 11. березня 1932. про устрій шкільництва (Д. З. Р. П. з 7. травня 1932. поз. 389) не **тільки дозволене**, але просто обовязкове під загрозою карних санкцій, які означить Міністерство Освіти.

В даних обставинах засуд Повітового Старости тим дивніший, що **в присілку Рушір, громади Космач, нема ніякої ані державної, ані приватної школи.** Найближча школа в Яблонові віддалена від Рушору 9 км., а друга найближча школа в Космачі—селі, віддалена 5 км. Вести домашнє навчання серед таких дуже неприхильних обставин по розкинених горами гуцульських хатах — річ дуже утяжлива і заслуговувалаб радше на признання й піддержку компетентних властей, ніж на незаслужену і незаконну кару. Це тимбільше, що в даних обставинах **домашне навчання є тут одиноким законним способом виконування шкільного обовязку**, якому по думці 6. статті тогож закону підлягає кожна **дитина у шкільному віці.**

З огляду на вище наведені мотиви вносить підписана переказати цю справу до вирішення Окружному Судові в Коломиї

Космач, дня 18. липня 1933.

Ольга Васильковська
в Космачі—Рушір, п. Космач.

Карне рішення коломийського старости і спротив проти нього подаємо до прилюдного відома. Якщо інші повітові старости такими самими рішеннями спинюватимуть освіту українських дітей там, де нема ані державної ані приватної школи, то очевидно в кожному такому випадку треба безумовно вносити своєчасно спротив та повідомляти про це Правну Оборону при Головній Управі „Рідної Школи" у Львові, вул. Словацького 14, а також українську пресу.

Більшовики на історичному конґресі.

МОСКВА, 16. 8. ПАТ. Завтра виїздить з Москви на семий міжнародній конґрес істориків у Варшаві делеґація радянських учених під проводом б. комісаря освіти Луначарського. Радянська делеґація репрезентує всесоюзну академію наук в Ленінграді, комуністичну академію в Москві і білоруську в Мінську.

чацький, що кожна справжня трупа повинна мати у своїм репертуарі „Гамлета" (теж треба переробити і теж не треба платити авторських гонорарів!).

Далі всі погоджуємося, що не штука заграти „Батурин" або Шекспіра на великій столичній сцені, а штука помістити історичний замок з військом на таких дошках, що надаються тільки для модерної французької фарси, де за всю обстанову вистарчає одно-одлісьне ліжко.

Та найбільша штука, без огляду на конфлікти з білянсом, репертуаром, публикою і самими собою, пробиватися з дня на день, з міста до містечка, з містечка в село з тим самим невтомним завзяттям, з погідною усмішкою, з невідступною богинею молодости — вірою, що родить одно велике чудо: відмолоджує.

Погляньте на них усіх у повному сонці, над рікою: вони ще молодші, як на сцені. (Непатріотичне діло робить У. З. Енциклопедія, що подає дату народження наших артистів!). А коли розбалакаються про свої пляни — сам молодієш. Та бурлацьке життя вчить гумору: „Панове товариство! Чи не пора би змити горячі голови холодною водою?"

І Прут укрився новими бульками і новою піною. А як тільки сонце зайде, ті самі обличча, скупані у кришталевій воді, треба буде намазувати товстими шмінками, на часті голови наклеювати липкі перуки і на плечі накладати костюми, що в тісній салі печуть у літі більш, як гуцульський кожух.

Бо покищо нема рідного мистецтва без одної боротьби.

Вісти з Волині.

Сумні результати шкільного плебісциту. Представники батьків, що підписали декларації за українську викладову мову в сільських державних школах, одержують уже через шкільних інспекторів повідомлення про рішення шкільної кураторії. З цих повідомлень українські батьки зі здивуванням довідуються, що невідомі їм батьки склали декляції за польську мову навчання й то за таку кількість дітей, якої досить, щоби признати викладову мову польську й „руську", або виключно польську. Звідки взялися ці батьки, про це селяни то там то тут лише тихо шепчуться. Стільки дала українським масам з таким завзяттям і свідомістю виявлена ними воля. Як вплинають на маси подібні результати їхньої боротьби за душу дітей, легко собі уявити.

Хто вчить у сільських школах української мови. Те, що діється на Волині з викладовою українською мовою в утраквістичних народніх школах та з нашою мовою як з предметом, межує вже з образою для гідности й культури українського народу. Серед польських учителів і вчительок, що складають величезну більшість учительських сил, є дуже мало таких, що бодай сяк-так знали би українську мову. Для цих учительських сил у липні ц. р. відбулися курси української мови при кремянецькому ліцеї. Дуже цікавим явищем було те, що прелеґентами були навіть учні гімназії! А про те, як ці учительські сили вчать української мови в школі, може свідчити такий випадок. Одна вчителька ледви розуміла українську мову. На запитання прелеґента, як-же вона викладає українську мову, з самопевністю відповіла: „Я вже першу „Зірку" (читанка) знаю". Отже вчителька разом з учнями вже першу читанку „пройшла". Хіба не поступ? Здається, тут уже доводиться говорити не лише за те, щоб таки українська мова викладалася як слід та щоб стала викладовою мовою в відповідних школах, але й за те, щоб учителі й учительки не калічили нашої мови й не вчили наших дітей неправильно говорити по українськи. І взагалі, доки ця аномалія буде продовжуватися й коли нарешті українських дітей будуть учити українці? Чи не час батькам-волинякам уже започаткувати домове навчання своїх хдітей?

До чого готуються? В Почаєві відбулися „курси" для священиків-законовчителів у сільських і інших школах. Курси улаштувала православна митрополія, а ближчим керманичем цих „курсів" був епископ Симон. У цих „курсах" узяли участь представники православного духовенства з цілої Польщі — росіяни, білоруси й українці, а властиво — малороси „русской культури". Свідомих українців майже не було. Звичайно, викладовою мовою була російська мова. Але на цих курсах, як казали в Кремянці, читалися реферати й на ширші теми виховання дітей і молоді та обмірковувалося питання викладової і виховної мови в школі й церкві. Цікаво, що ці міркування проголошено **таємними** й про резолюції, що запали в справі викладової мови релігії і позашкільного виховання, годі довідатися. Можна лише домірковуватися, що могла ухвалити ця „русская братія" в справі мови. Очевидно, ці резолюції на щось потрібні.

—o—

Наколесники на службі армії.

ЛЯЙПЦІҐ, 16. 8. ПАТ. Комісар спорту німецької республіки наказав розвязати всі німецькі товариства і союзи наколесників. Замісць тих союзів повстане одна центральна організація під назвою „Всенімецький союз наколесників". Акція має мілітарний підклад.

—o—

Анґлія будує літаки.

„Дейлі Геральд" повідомляє, що анґлійський уряд задумує вибудувати 100 нових боєвих літаків на випадок, якби міжнародні розбройні переговори скінчилися невдачею. Пляни нових літаків уже готові і з кожній хвилині можуть бути зреалізовані.

—o—

За обмеження продукції збіжа.

ВАШИНҐТОН, 16. 8. ПАТ. Державний секретар для рільних справ висловив погляд, що Зл. Держави готові субсидіювати експорт збіжа, якщо не буде зроблена міжнародня умова, що обмежує продукцію. Зл. Держави приймуть кожний розумний плян европейської співпраці, що вводить такі обмеження, які вдоволили би Канаду, Аргентину й Австралію. Державний секретар запевняє, що уряд заведе контролю продукції бавовни ще цієї осени.

—o—

На Кубі вже спокій.

На основі найновіших інформацій з ... на Кубі привернено цілковитий спокій ... урядові, що спирається на армії, вдалося ... солідувати в короткому часі своє ... тому всякі спроби розбурханого населення ... довжувати заворушення здавлено. ... зидент Чеспедес утворив уже новий ... якому сам займає теку міністра ... справ. Воєнний стан буде в найближчому ... знесений, залишиться тільки заборона ... зброю. Столиця Куби зачинає приймати ... мальний вигляд. Тисячу страйкарів вертає ... праці, більшість склепів уже відкрита.

Уряд Зл. Держав відкликає уже один ... євних кораблів, які приплили до кубанського ... порту задля охорони життя і майна громадян ... Зл. Держав. В кубанських політичних ... уважають це доказом, що новий уряд ... статочну ґарантію безпеки для американських ... громадян. Зачувати, що в найближчому ... розпічнуться між Кубою і Зл. Державами ... говельні переговори.

ГАВАНА, 16. 8. ПАТ. До карного суду ... нула скарга проти б. президента Мачада, ... членів його кабінету, шефа поліції та ... Гавани. Обвинувачують їх у вбивстві та ... вірнні публичних грошей. Хоча ... поворот до нормальних відносин, то ... ринають ще акти насильства. В місцевій ... прийшло до заворушень, наслідком чого ... на сторожа дала сальву до вязнів. Троє ... ніло рани. Зачувати, що б. президент ... задумує осісти в Німеччині.

Доплата за зменшення продукції.

ВАШИНҐТОН, 16. 8. ПАТ. Начальник ... нізації кредиту для фармерів заявив, що ... згодою президента Рузвельта продуцентам ... вовни буде виплачена квота 110 міліонів ... рів, а продуцентам збіжа 90 міліонів за ... шення продукції. Плянтатори бавовни ... знищити 25 до 50 проц. своїх зборів. З ... шей не потрутять належитостей, що ... ють від продуцентів для державного скарбу.

—o—

По широкому світі.

— В Москві утворився всесоюзний ... нізаційний комітет під проводом Муралова. ... данням комітету виладити кольонізаційні ... малозаселених областей і надати кольоністам ... землю.

— Японський цісар відплив крузлером ... острова Бонін, де відбудеться закінчення ... рів японської фльоти при участи 100 воєнних ... кораблів.

— В Парижі відбудеться в днях 19. 20. ... ц. м. світова конференція сіоністів.

— У звязку з проголошенням стану ... в Естонії уряд рішив змінити превенційну ... зуру на грошеві кари або вязницю.

— На думку радянських офіціальних ... сьогорічний урожай в Радянщині ... від 1913 р.

— Еспанський часопис „Ель Геральдо" ... ше, що нинішня Німеччина має сильнішу і ... щу армію, ніж у 1914 р. перед вибухом ...

—o—

ҐУБЕРНАТОРІВ СИН ПАЧКАРЕМ.

ОЛЕКСАНДРІЯ, 16. 8. ПАТ. Монею Ге... сина бувш. губернатора Каіра й бувш. ... ського посла в Туреччині, засудили на ... вязниці та 500 фунтів стерлінгів кари за ... гання перепачкувати 138 кг. гашишу. ... його, яка сподівалася потоміж, так ... лася тим присудом, що померла.

—o—

КУПЕЦЬ ЗГИНУВ НА ШАФОТІ.

БЕРЛІН, 16. 8. ПАТ. У Гамбурзі ... ли голову купцеві Шмідові, якого були ... ли на смерть за душегубство.

—o—

ҐАНДІ ГОЛОДУЄ.

ПУНА, 16. 8. ПАТ. Ґанді почав голод... нині вполудне й хоче вести її аж до смерти, ... ли йому не признають права державного ... Ґанді невдоволений, що йому не позволили ... містити в пресі статтю та що не допустили ... нього цього тижня репортера, проти чого ... протестував у заяві, яку зложив владі в Бо... баю.

БЕЗРОБІТТЯ.

Безробітних, зареєстрованих у державних ... комунальних урядах посередництва праці ... сій Польщі було в дні 12. серпня н. р. ... що становить зменшення числа безробітних ... відношенні до попереднього тижня на ... осіб.

СПРАВА ПІДПАЛУ РАЙХСТАГУ.

Листи надпрокуратора до Брантінґа та Ромен Роляно.

БЕРЛІН, 16. 8. ПАТ. Бюро Вольфа оголосило два листи надпрокуратора німецького трибуналу до провідника шведських соц. демократів адв. Брантінґа та до фр. письменника Ромен Роляна. В листі до Брантінґа сказано, що в копенгагськім час. „Соціяль-демократен" була стаття „Правда про пожежу райхстагу мусить вийти на денне світло". Брантінґ є членом міжнар. комісії. правників, яка збереться в Газі для видачі оречення, що в справі пожежі мають признати слушним. Комісія не обмежиться до прес. вісток, а має річеві зізнання з першої руки. З того можна здогадуватися, що йде про деякі додаткові матеріяли, яких у слідстві ще не вихіснували. Крім того той матеріял міг би казати підозрівати в участи в пожежі особи, проти яких досі не почалося карне слідство. Хоч було візвання та хоч визначено нагороди, ні надпрокуратор ні слідчий судця не одержали вісток, крім тих, які вихісновано, тому надпрокуратор був би вдячний Брантінґові, колиб прислав йому доказовий матеріял, який мовляв має комісія.

В листі до Ромен Роляна надпрокуратор зазначує, що лист фр. письменника з 18. червня в справі пожежі райхстагу йому переслали. В листі Ромен Ролян каже, що вістки, які він має, виключають усякі сумніви щодо вини болгарів, обвинувачених у співучасті в підпалі райхстагу. З заяви Ромен Роляна виходило би, що він має фактичний доказовий матеріял, тому надпрокуратор був би йому вдячний, колиб якнайскорше прислав йому ті матеріяли.

З НАШИХ ЛІТНИЩ І ЖИВЦІВ.

РОЖАНКА.

Рожанка є найменшим і наймолодшим літнищем в долині Опору. Донедавна стояло при залізничій стації цієї назви лише кілька адміністраційних домів та одна вілля власників скільських лісів бр. Ґреддів, аж перед кількома роками гурток української інтеліґенції набув кільканацять морґів поля, які розпарцельовано під будову. Деякі з власників ґрунтів, переважно професори розвязаної української ґімназії в Тернополі, вже побудувалися, а перенесений в міжчасі на емеритуру проф. О. Гусаківський осів там на постійне, розвів взірцеву пасіку та невеличке ґаздівство і почувається там прекрасно. Загалом українська інтеліґентська кольонія має вже пять готових домів, які в часі сезону були переповнені літниками, а кілька домів є в будові.

Ця невеличка оселя має прегарні, але з причини невеликої скількости пригожих будівельних ґрунтів доволі обмежені вигляди на розвиток. Оселя положена на пограничі громад Тухля, Рожанка і Славсько в затишній, дуже гарній долинці, в якій річка Рожанка впадає до Опору, серед гір, покритих чатинним лісом. Дає вона вимріяну можливість відпочинку серед своїх на лоні природи, уживання сонячних і річних купелів та орґанізування піших і лещетарських прогульок у Бескиди. Залізнича стація в місці, почта віддалена 5 км. від оселі в Тухлі, апровізація легка, а кошт набуття ґрунту та будови хати зовсім невеликий.

Охочі побудувати собі домівку для власного вжитку чи на піднаєм літникам повинні поцікавитися Рожанкою, поки ще можна купити без більшого труду будівельну площу та використати добру будівельну конюнктуру.

НОВИНКИ

— Збірка на львівські півоселі. В суботу 19. серпня „на Спаса" відбудеться прилюдна збірка на львівські півоселі. Усе громадянство просимо щедрими датками засвідчити, що йому дорогі наші діти та що благородна ціль знайшла зрозуміння у всіх. Наша надія — це наші діти, а що діти ростуть та розвиваються, тому не можуть голодувати. Нехай не буде нікого, хто і найменшим датком не причинився би до цього, щоби українська дитина хоча 6 тижнів у році була сита. — **Комітет.**

— Свято в честь Кульчицького не відбудеться. Повідомляють, що свято в честь Ю. Кульчицького, яке мало відбутися у Шлях. Кульчицях в днях 19. і 20. ц. м., з причини від нас незалежних не відбудеться. Нашій делеґації заявив представник староства в Самборі, що дозволу на свято найправдоподібніше не дістанемо, тому, що подібне свято уладжує Польська Держава 8. вересня ц. р. і староство не може дозволити, аби перед тим днем таке свято денебудь відбувалося. Кульчиці 14. 8. 1933. — За комітет: **о. Дмитро Гординський; Теодор Кульчицький-Штокайло.**

— „Білий крук". В доповненні новинки про похорони б. старшини УГА Ярослава Лопатинського, що відбувся, як ніколи тихо, треба зазначити, що наше відоме похоронне заведення „Харіс" безкорисно влаштувало ті похорони, даючи свою домовину, світло й караван з обслугою. На славу „Харісові" треба теж занотувати, що досі влаштувало воно теж безкорисно 14 похоронів бідних українців Львова, яких родини не могли здобутися на відповідні похорони з приводу сьогоднішньої нужди.

— Англійці про український нарід. Англійський щоденник „Дейлі Експрес" з 1. ц. м. помістив статтю відомого англійського письменника Тільтмана про національні меншини та національні питання на півдні й сході Европи. В статті зясоване теж положення українського народу. Зачувати, що п. Тільтман працює над книжкою про селянство у звязку зі світовою крізою і присвячує в ній належну увагу українському селянству на всіх українських землях.

— За зневагу державного прапору. Суд у Стрижеві розглядав недавно справу 22-літнього Й. Беднарчика й 18-літнього П. Лиска, що на святі 3. Травня ц. р. в селі Бонарівці пов. Ряшів мали зневажити польський державний прапор. Суд присудив на місяць тюрми кожного. Оба присуджені — свідомі молоді селяни.

— Міжнародній зїзд істориків відбудеться на другий тиждень у Варшаві. Перший зїзд був 1900 р. у Парижі. На другому зїзді, що відбувся наступного року в Римі, рішено надати тим зїздам періодичний характер. Опісля були зїзди в Берліні, Льондоні, Бріселі і Осльо. Майбутній варшавський зїзд буде семим з черги. Возьмуть у ньому участь представники всіх европейських народів, Зл. Держав і Радянщини числом до 900 осіб. Відкриття зїзду визначено 21. ц. м., після чого учасники будуть працювати цілий тиждень.

— Хто виграв на льотерії? Пятого дня тягнення 4 кляси 27 Держ. Льотерії впали виграні на такі числа: 250.000 на ч. 35538. 100.000 зол. на ч. 107462. 50.000 зол. на ч. 102236. 20.000 зол. на ч. 127530. 10.000 зол. на ч. 100281. 5.000 зол. на ч. 144482. 2.000 зол. на ч. 25823, 37283, 47009, 48701, 95362*, 101765, 105055, 121083. 1.000 зол. на ч. 42811, 48686*, 48705, 62195, 71551, 75416. 80036, 89565, 96433, 131323, 136500, 149297, 500 зол. на ч. 32672, 41949, 61990, 62298, 79774, 400 зол. на ч. 1765, 7381, 7673, 12781, 15390, 18369, 21598, 23466, 26555, 32345, 32421*, 41910, 44004*, 47416, 49396*, 58421, 58593, 70212, 74089, 76711, 116552, 118499, 118245*, 118195, 119833, 123037, 134619, 139098, 145204*, 147061. На числа означені зіркою впали премії.

— [illegible]крадіж американських листів. Йосиф Орловський, старший контрольор на гол. почті у Львові викрадав із американських листів доляри. В його кімнаті найшли 45 американських листів. Суд засудив Орловського на рік вязниці. та втрату горожанських прав на 5 літ.

— Божевільна зі сокирою. На Гетьманських Валах у Львові Ірина Богуцька та її приятель Іван Мацух напали на Василя Стойка, сторожа камениці при вул. Пекарській 91 (в якій мешкають). Богуцька вдарила Стойка кілька разів у голову сокирою, а Мацух пробив його кілька разів пильником. Стойка відвезли до шпиталю, напасників арештували. Богуцька, умово хора, вмовила в себе, що Стойко її ворог.

— Львівська хроніка. У львівській пливальні на Клепарові утонув 16-літній ґімназист Юрій Чемерис, син вчителя народніх шкіл. — На Катерину Ґадлевич з Левандівки напало на вул. Пілїховській (біля жидівського цвинтаря) вечором двох незнаних опришків і заткавши їй рот, видерли їй торбинку з готівкою 134 зол. — Куратор Шкільної Львівської Округи Юрій Ґадомський виїхав на кілька днів службово до Варшави. Його заступає д-р Веринський, начальник персонального в[illegible]ділу.

— Краєва хроніка. Над Самбірщиною перейшла в ночі на 13. ц. м. сильна буря з хмароломом і наробила великої шкоди. — В Горличчині впав великий град: поодинокі брили леду доходили величини гусячого яйця. — В Бузі коло Кристинополя пов. Сокаль утонув підчас купелі 19-літний Франц Судович. — У Варшаві вмер японський посол Ґірукі Каваї. — На залізничому шляху між стаціями Запитів-Колодно біля Жовкви випав з потягу кондуктор Михайло Бенько і тяжко потовкся. В грізному стані відставили його до львівського шпиталю.

— Крівавий поділ збіжа. В селі Стаськовій пов. Лісько підчас суперечки за поділ збіжа, зібраного з поля, 29-літній Йосиф Проша стрілив з револьвера до свого шваґра Станислава Баранецького, кладучи його трупом на місці. За годину Проша, пронятий трагічною подією, відобрав собі життя.

— Фальшівники грошей. У Квасилові коло Здолбунова викрито тайну фабрику фальшивих 1-золотових монет, які пускали масово в обіг на терені здолбунівського і рівенського повіту. Арештовано фальшівника монет Вацлава Дробного та його жінку Анну. У Здолбунові арештовано сестру Дробного, Анну Харватову, власницю пекарні й цукорні.

— За шпигунство. В рівенському окружному суді відбулася розправа проти селян із Мощаниці, Н. Ковальчука та П. Ковальчука з району Славути (СРСР) за шпигунство. Обох засуджено на два роки вязниці. — Перед наглим судом у Вильні почалася розправа проти 40-літнього Вол. Клинцевича, обвинуваченого в шпіонажі Клинцевича та його товариша Мих. Козака — як твердить акт обвинувачення — приловили були на кордоні, та коли їх хотіли вилеґітимувати, вони стріляли з револьверів. Підчас перестрілки згинув Козак і поліцай Ґжеґорчик. Клинцевичеві грозить кара смерти.

— Ріжні вістки. 69-літний професор гамбурського університету д-р Франц Райхе в часі прогульки на вершок гори Шенблік в Альпах, високої на дві тисячі метрів, умер від удару серця. — В часі маневрів американської повітряної фльоти на Гавайських островах упав у море військовий літак, наслідком чого 5 осіб утонуло. — Італійські військові летуни Де Пінедо і Д'Анунціо задумують вилетіти в найближчих днях з Ню Йорку до Багдаду, щоби побити рекорд довжини лету французьких летунів Костоса і Росія. — До Тревіру, де виставлена Христова риза, прибуло мин. неділі загальне число 570.000 паломників. — Наслідком останніх спек в Тегерані було 200 випадків божевілля. — В Анастазіосі, прогульковій місцевості коло Атен, згоріло 320 домів. — Азори навістив землетрус, що знищив місто Понта дель Гада. Число вбитих і ранених велике. — У французькому департаменті Жіронд горять ліси, загрожуючи кільком селам.

Дописи.

ДОБРОМИЛЬЩИНА.

Свято Мазепи у Війську. Дня 12. липня ц. р. село Військо урочисто святкувало память Мазепи, не зважаючи на заборону адм. влади влаштувати похід вулицями села і відправити панахиду біля памятника полеглим. На це свято прибули також громадяни з поблизьких сіл. Розпочалось воно панахидою в місцевій церкві при численному здвизі народу. Відтак були мячеві змагання між дружинами „Військо" і „Запорожець" з Нижанкович, які закінчились перемогою Війська. Вечором у гарно прибраній салі „Народнього Дому" відбулась академія в честь Мазепи, на яку зложились хорові продукції, виконані хором з Війська, декламації і реферат. Свято закінчено національним гимном.

Свято Матери в Добромилі. Дня 23. липня ц. р. старанням захоронки СС. Служебниць у Добромилі відбулося в саді „Народнього Дому" в Добромилі Свято Матери. Вийнятково це свято притягнуло майже все місцеве громадянство. Зокрема зауважили ми численну участь міщанства. Учасники свята із захопленням прислухувалися декламаціям маленьких діточок, убраних в національні строї та придивлялися влатним вільноручним вправам, виконаним при їх співі і в супроводі музики. Реферат про значіння Свята Матери відчитала п. Мудрівна. По відспіванні діточками „Боже великий єдиний" слідувала сценічна вистава під назвою „Івась і Ганнуся". Ціле свято залишило якнайкращі враження в учасників. Щойно тут побачили ми наглядно, яким важним освітньо-культурним чинником є для нас захоронка, а для якої так мало зацікавлення буває у нашого громадянства! Сестрам Служебницям належиться повне признання і горяча подяка за таке гарне виховання дітей і приготування того рідного, а такого симпатичного свята. Шкода лише, що зроблено це без ширшого повідомлення, наслідком чого багато людей з Добромильщини довідалося про все вже тільки з оповідання.

СПОРТ.

БОРИСЛАВ. **Україна—Кадімаг 5:1 (1:1).**

Україна в складі: Бутель І., Миськів, Олійник, Лапчук, Юцилл, Бутель ІІ., Цимбала, Магоцький, Кьош, Воробець, Максимів.

Перемога чорно-червоних заслужена. Жидівська дружина була рівнорядним противником лише в першій частині. Перші ворота здобуває Україна у 41' гарною головкою Магоцького по розі Максимова. В 43' вирівнює Кадімаг зі стрілу правого лучника. По зміні піль напад України грає концертово, головно Магоцький описується гарними бігами і стрілами. В 6' добуває Цим

бала далеким стрілом другі ворота. В 15' Магоцький випускає Кльоша і цей стріляє треті ворота, а в 20' підвищує цей грач на 4:1. Кілька атаків противника ліквідує певна оборона України. В 36' Магоцький ефектовним стрілом з 20 метрів припечатує перемогу своєї дружини. Дружина України грала добре, кожний грач сповняв своє завдання без заміту слабого пункту у дружині не було. Видців 700.

МИСТЕЦТВА У. С. С.

Комета—УРСК. 3:0 (2:0).

Заслужена виграна Комети, яка скріпилася недавно кількома новими грачами.

Чорноморці—Дніпро 1:1 (1:0).

Чорноморці мали перевагу в першій половині, у другій гра більше вирівнана. Ремісовий вислід відповідав загал ходові гри.

МИСТЕЦТВА ЛІГИ.

КРАКІВ. **Гарбарня—Чорні 4:0 (1:0)**
ВАРШАВА. **Варта—Варшавянка 3:2 (2:2).**
ЛОДЗЬ. **Висла—Л. К. С. 1:1 (1:1).**

ЗА ВХІД ДО ОКРУЖНОЇ ЛІГИ.

ЛЬВІВ. **II. Сокіл—Погонь (Стрий) 4:0 (1:0).**
ЛЬВІВ. **Білий Орел—Ольд Бої 14:0 (5:0).**
ЛЬВІВ. **Погонь І. Б—Гасмонея 3:1 (1:0).**

На цих змаганнях жидівська публика, невдоволена з одного рішення судді п. Медицького, демонструвала так голосно й нагально проти нього, що він після закінчення змагань зійшов з грища під охороною війська.

СПОРТОВЕ ЖИТТЯ У СТРИЮ.

В днях 12. і 13. ц. м. відбулися у Стрию змагання за мистецтво Стрия в ситківці на 1933 р. Змагання відбувалися на корті спорт. секції місцевого „Сокола". По довгих і завзятих змаганнях до фіналу дійшли пп. Новицький і Яримович Роман. Переміг у пятьсетовій грі п. Роман Яримович, член спорт. секції „Сокола" у Стрию, що тимсамим здобув мистецтво на 1933 р.

СПОРТОВЕ ЖИТТЯ В ПІДГАЙЦЯХ.

ПІДГАЙЦІ. **Хортиця—Макабі (Рогатин) 2:8 (1:5).**

Змагання, що відбулися на розмоклому грищі і при непевній погоді, стягнули доволі публики в огляду на гостину сильної жидівської дружини з Рогатина. Програла їх Хортиця вповні заслужено, одначе високоциферну програну треба приписати фактові, що підгаєцька дружина виступила з 3-ма резервовими. Хортиця у складі: Пенкальський В., Бемко, Левицький; Кучма, Бабяк, Сеня II.; Левицький II. Елвів, Сеня І. Пенкальський С., Возняк. Найслабшою частиною дружини була поміч, що дуже слабо відповідала своєму завданню.

„РУСЬ" — МИСТЦЕМ СЛОВАЧЧИНИ!

В неділю 13. п. м. відбулися в Жіліні остаточні мячеві змагання за мистецтво Словаччини між С. К. „Братислава" і С. К. „Жіліна". Перемогла доволі несподівано „Жіліна" 1:0, тому ужгородська „Русь" здобула мистецтво Словаччини на рік 1933, маючи більше пунктів від своїх обох суперників і краще відношення воріт („Русь" 5 п., в в. 5:8; „Жіліна" 4 п., в. в. 11:6, „Братислава" 3 п., в. в 6:8). Це вперше наша репрезентаційна одинадцятка на Закарпатті здобула титул мистця Словаччини, викликаючи тим своїм спортовим осягом небувалу радість у всьому закарпатському громадянстві. Тим успіхом С. К. „Русь" тішимось і ми та прилучаємо і наш голос до хору всіх тих, що витають наших закарпатських братів з їх гарним осягом.

Одночасно в ту саму неділю став мадярським мистцем Словаччини У. М. Т. Е. (Ужгород), перемігши „Донавштадт" із Братислави. Словом: Ужгород гором!

„ПЕРШИЙ КРОК" ЛЕГКОАТЛЕТІВ.

Дня 20. серпня в год. 10 рано на площі С.-Б. відбудуться легкоатлетичні змагання, т. зв. „Перший крок" для тих, що ще ніколи до змагань не ставали. Змагання призначені для мужчин і жінок в таких конкуренціях: біг 60 м., скоки вдовжінь і вгору, метч диском, ратищем, стусан кулею. Зголошення приймає ... год. 10—12, а також на годину перед ... самого дня в тій самій годині і в ... відбудуться тренінгові змагання, ... змагунів. Зголошення, як вище.

Спорт. Секція С.-Б. ...

СПОРТОВЕ ЖИТТЯ В БУЧАЧІ.

Старанням Рух. Т-ва „Сокіл" в Бучачі ... спорт. клюб „Пролом" із Станиславова ... спорт. клюбом „Гакоах" і ... „Сокола" ... бом „Буревій" в Бучачі.

12. VIII. Пролом—Гакоах 5:2 (2:...)

Цілий час змагань перевага „Пролому" ... техніку і гарну комбінаційну гру. ... Змагання закінчено в 70 хвилинах гри з причини ... дощу. Другі ворота для „Гакоаху" ... неоправдано.

13. VIII. Пролом—Буревій 2:2 (1:...)

Підчас цілих змагань гра рівнорядна ... високому рівні. „Буревій" заграв у ... краще змагання в сезоні та заслужено ... для „Пролому" добув Демянчук, ... „Буревію" Типкевич із подання Александрович ... валь із подання Типкевича. В „Буревії" ... пад, середній помічник та тріо оборони ... на чолі. „Буревій" виступив у складі: ... ський І., Чорний І., Кладочний, Островський ... II., Бартків, Барановський, Типкевич, Александрович, Коваль. В „Проломі" гарно грала оборона ... паду. „Пролом" залишив у Бучачі ... вражіння своєю інтелігентною, комбінаційною грою.

Суддював оба рази неале п. Фалик.

Хто не платить за часопис, підриває ... пресу.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.
Театр нечинний з причини ферій.

Театр Ріжнородностей.

Четвер, дня 17. серпня год. 7.30 веч. „Моя панна мама", комедія в 3 діях Верпея. (Премієра.)

Пятниця, дня 18. серпня год. 7.30 веч. „Моя панна мама", комедія в 3 діях Верпея.

Субота, дня 19. серпня год. 7.30 веч. „Моя панна мама", комедія в 3 діях Верпея.

Кіна.

АДРІЯ: „Пачкарі".
АПОЛЬО: „Анджеліка" (Зуз. Мервіль).
АТЛЯНТИК нечинне до 15. серпня ц. р.
КАСІНО: „Таємний острів".
КОПЕРНИК: „Сміх у пеклі", „Кон і Келлі в тарапатах".
МАРУСЕНЬКА: „Сміх у пеклі" „Кон і Келлі в тарапатах".
МІРАЖ: „Фліп і Флап", „Опирі Парижа".
МУЗА: „Що може Париж", „Медовий місяць".
ПАЛЯС: „Переслідувана долею".
ПАН: „Чоловік малпа".
ПАСАЖ: „Пат і Паташон на зальотах", „Герой кровавої арени".
СТИЛЕВЕ нечинне з приводу реконструкції.
ХИМЕРА: „Сальто мортале" та комедія „Заздрісний шофер".
УТІХА: „Побіда чорного Джека" й ревія.

Закордонне радіо.

Четвер, 17. серпня 1933.

Мор. Острава (263,8) 20.00 Оперетка, **Міляно** (331,4) 11.15 орхестра, 20.30 „Дон Хуан" оп. Моцарта, **Гельсінгфорс** (368,1) 19.55 Спів, **Білгород** (429,7) 12.05 Циг. музика, **Рим** (441,2) 17.15 Концерт, **Відень** (518,1) 12.00, 17.25, 19.00 Концерт, **Будапешт** (550,5) 18.40 Спів, 20.10 Циг. музика, **Харків** (937,5) 9.00 Трубна орхестра, 13.50 Сп. квартет, 17.40 Авдиція, 18.30 Концерт із „Березілю".

Пятниця, 18. серпня 1933.

Бреслав (325) 17.10 Шубертові, Двожакові та Брамсові пісні, 20.00 Найгарніші німецькі нар. пісні, **Брно** (341,7) 19.55 Церковний хор, **Букарешт** (394,2) 17.00, 18.15 Військ. музика, **Білгород** (429,7) 12.05 Нар. пісні, 21.00 Спів, **Рим** (441,2) 17.15 Концерт, **Відень** (515,1) 17.20 Солісти, 19.15 „Козі фан тутте" оп. Моцарта, **Мінхен** (532,9) 16.30 Концерт, **Харків** (937,5) 8.30 Концерт бажань, 13.50 Радіокомпозиція, 15.00 Трубні інструменти, спів, 16.00 Арії з опер і оперет, 17.30 Трансм. з театру, 21.30 Музика.

Львівське радіо.

Четвер, 17. серпня 1933.

7.00—7.55 Ранішня авдиція, 12.05, 12.35, 14.55, 15.15, 15.50, 22.40 Грамофон, 16.00 Для дітей: „Монгольські діти", „Відки походить і що нам дає вугіль?", 16.30 Арії та пісні (Корфівна), 17.00 Праця поза домом матери-робітниці, 17.15 Легка музика, 18.15 Відч.: Варшавська побідa, 18.35 Фортепян, 19.40 Фейл.: „Рекордоманія", 20.00—21.10 Музика, спів (Вол. Качмар, бас), 21.00 Рільн. комунікат, 22.00 Пісні й пісоньки (Мар. Поповичівна, сопран), 22.25, 22.26 Спортові вістки.

Пятниця, 18. серпня 1933.

7.00—7.50 Ранішня авдиція, 12.05, 12.35 Концерт орхестри, 14.55, 15.15, 15.50, 16.00, 22.00 Грамофон, 17.05 Балачка про моду, 17.15 Солісти (Равіч-Совільська, мецосопран; Совільський, тенор), 18.00 Відчит: Сучасна Польща, 18.55 Балачка про оп. „Козі фан туте" Моцарта, 19.15—20.55 Трансм. із Зальцбурга через Відень оп. „Козі фан туте", 20.40 Туристична балачка, 22.05 Танкова музика, 22.25 Спортові вістки.

—o—

БІРЖА.

Гроші.

У середу рано Банк Польський платив за доляра 6.50 зол. Приватно 5.62—5.64, при міжнароднім обрахуванні 6.68.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 16. серпня ц. р.: За масло 2.70 зол., за молоко 17 сот., сметану 70 сот., за копу яєць 3— зол. Тенденція на масло, сметану і яйця удержана, на молоко слаба.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

ВПИСИ до Мужеської Доповняючої Фахової Школи „Рідної Школи" ім. Б. Грінченка у Львові, вул. Городецька 95, відбуваються в днях 16., 17., 18. і 21. серпня ц. р. від год. 5—7 вечером в домівці школи. Приймають терміналорів шлюсарського, столярського, шевського та споріднених фахів. 205 1—2

Практичні Курси „Сільського Господаря" в Янчині. Подаємо до відома, що з днем 1. вересня ц. р. починається в рамах Практичних Курсів „Сільського Господаря" в Янчині IV. Курс сільсько-господарської кооперації. Він буде тревати один місять, себто до 31. вересня ц. р. Дальше дня 1. жовтня зачнеться V. Курс годівельно-ветеринарний, який покінчиться 31. листопада. Подаємо до відома, що на оба чергові курси будуть приняті нові учасники. По ближчі інформації просимо звертатися до Управи Практичних Курсів „Сільського Господаря" в Янчині, почта в місці. Кошти удержання є такі: 5 зол. вписового, 20 зол. місячна оплата за науку і 30 зол. удержання. — **Краєве Господарське Товариство „Сільський Господар" у Львові, Ринок ч. 10 II.**

Управа коедукаційної гімназії ім. І. Франка в Дрогобичі, подає до відома: 1) В цім році будуть: II. кл. (вступна), I. кл. гімназії нового типу, IV., V. і VI. гуманістичного типу, VII. і VIII. кл. клясичного й гуманістичного типу. 2) Додаткові вписи відбудуться від 17. до 20. серпня. 3) Додаткові вступні іспити розпічнуться дня 21. серпня ц. р. Замісцеві учні знайдуть дешеве приміщення в Бурсі ім. І. Хрестителя при вул. Св. Івана ч. 22. — Управа. 206 1—3

Торговельна Школа Т-ва „Просвіта" у Львові, Корняктів 1/III. приймає вписи щодня між год. 10—12. — Управа Школи. 170 3—4

Додаткові вступні іспити до I. кл. гімназії нового типу С.С. Василіянок у Станиславові, відбудуться дня 24. серпня 1933 в год. 9-ій. Вписи приймаються кожного дня від 9-ої до 13-ої. — Управа. 208

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

СТАНЦІЯ для учениць(ків), окрема кімната, пяніно. Калимонова, св. Петра 19 а. 210 1—1

ПРОФЕСОР прийме двох учнів на станцію. Поміч у науці. Львів, Я. Германа 26. 207 1—2

ПРИЙМУ ученицю(ка) з доброго дому з цілим удержанням. Опіка добра евентуальна поміч у науці, німецька конверзація. Коперника 42 а, II. пов. 211 1—3

ПРИЙМУ учеників (-ці) на стан... **РУДНИЦЬКИЙ,** Львів, вул. ... 2 Б/II. м. 6. близько гімназії. ...

УЧЕНИЦІ та студентки прийму ... кання з цілим удержанням. ... вищі, здорові та вигідні ... Сикстуська 58 А, II. п., дв. 6. ...

ПРИЙМУ на станцію 1—2 учени... фецька, вул. Тереси 2 „С", ...

УЧЕНИКА на станцію прийму — ... ська, Вірменська 3, II. ...

ВУГОЛЬ: Калитяк, Байка ... 203

ПРИЙМУ на мешкання з харчами ... учениць(ків). Дешево. Комотни ... 212

ПРИЙМУ учеників або ... цію. Я. Голубовська, Руська ... ганок ліворуч.

ПЯНІНО концертове, закордонне ... дам, вул. Гіпсова 8, (торговел...) 26/2

ПРИЙМУ на мешкання з добою ... 2 панночки. Відомість в Адміністрації „Діла". ...

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО".

Розмір часопису: 3 шпальти текстові і 8 шпальт оголошеневих.

1 мм	одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень	зол. 0.15
1 „	одношпальтовий надіслане і некрольоги	„ 0.40
1 „	„ в тексті і новинках	„ 0.48
	„ на першій сторінці	„ 0.55

Дрібні оголошення від слова:

матримоніяльні по	зол. 0.15
купно, продаж, винаєм і т. п.	„ 0.10
шукаючі праці	„ 0.08

слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка 1/1	...
„ „ 1/2	...
„ „ 1/4	...
„ „ 1/8	...

Текстові сторони 50 проц. дорожче.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, ...